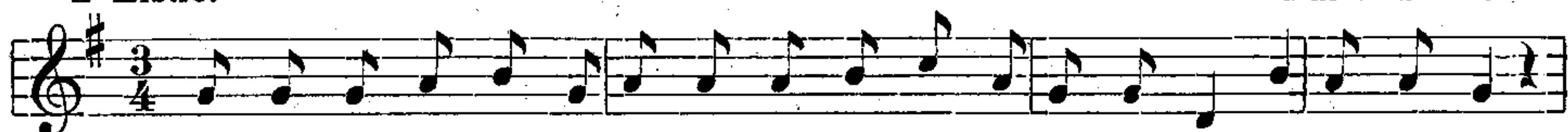

667. a)

Z Líšně.

Bart. II. 167.

Te-če vo-da kolem, podli našich voken, nemůžem jo za-sta-vit;

rozhněva-la sem si svého šu-ha-jíč-ka, ne-mů-žo ho hodobřit.

667. b)

Z Velké.

Bart. II. 167.

*Volněji.**Zdlouha.*

Teče voda skokem, ko-le našich oken, ne-mo-žem ju

za-sta - vit, ne-mo-žem ju za-sta - vit.

1

Teče voda skokem,
ko-le našich oken,
[: nemožem ju zastavit. :]

Rozhněvala sem si
svojeho milého
[: nemožem ho udobřit. :]

Ešče k němu půjdu,
a prosit ho budu,
[: by sa na mňa nehněval; :]

že je mé srdečko
zarmúcené šecko,
[: aby ho on rozebral. :]

2.

Jaké je to hezké,
dvá kováři v městě,
[: dva kováři na rynku; :]

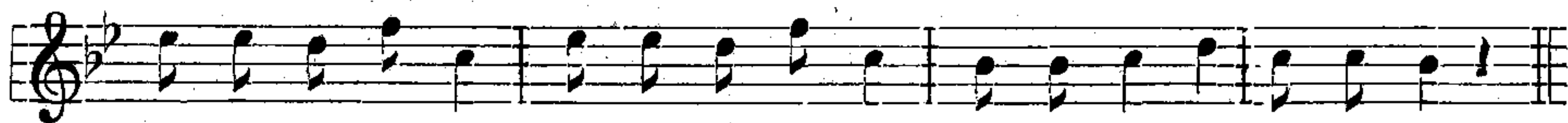
jeden koně kuje
a druhý miluje
[: šafářovu Marýnku. :]

668.

Z Líšně.

Vdá - va - la bech se, žádné mě nechce, šu-ha - jí-nek zdo-ru - je:

pantle ko-pu-je, klo-bók le-mu-je, že do vojne po-je-de.